

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési ár:

Egész évre 5 ft. Vidékre 5 ft. 50 kr.

Fél „ 2 „ 50 kr. „ 2 „ 75 „

Egyes szám ára 10 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Jabukai utca: 121.

Ide küldendők a lap szellemi és anyagi részét illető minden közlemények.

HIRDETÉSEK DIJJA:

Három hasábos petisors 6 kr. Nyilttéri három hasábos petisors 10 kr.

Bélyegdíj külön minden hirdetésért 30 kr.

A honvédség ezredek szerinti szervezéséhez.

Mindig biztosabb alakot nyer ama legújabb hír, hogy a honvédelmi miniszter úr honvédségünk ezredek szerinti reorganizációjának eszméjével foglalkozik.

Mindenki, ki előtt ismeretes, mennyi küzdelemmel járt honvédségünknek, mint alkotmányos életünk egyik főtényezőjének s önállóságunk legpraeagnansabb jelzőjének szervezése, ki továbbá figyelemmel kísérte ez intézmény folytonos örvendetes fejlődését, annak kilátásba helyezett átalakítását csak benső megnyugvással s osztatlan örömmel fogja üdvözölni.

Nem képezheti feladatunkat, e reorganizatio tervét katonai szempontokból fejtegetni; ezt szakemberekre bizzuk.

De igenis hivatva érezzük magunkat e fontos eseményt általános, s városunkat illetőleg különleges jelentőségéhez képest, mint oly tényt emelni ki, mely, ha valósúl, nagy horderejű következményeket vonand maga után.

Általános szempontokból ugyanis azt hisszük, hogy a honvédségnek ezredek szerinti szervezése a társadalmi, közmívelődési és az anyagi viszonyokra csak előnyös befolyással lehet; mert mindazon városok, melyek honvédezeknek szolgálnak székhelyeitől, az említett irányokban legalább is úgy fognak emelkedni, mint haladtak eddigelé is ama helyek, melyekben közös hadseregbeli ezredeknek törzsei állomásoztak.

Különös szempontból pedig e reorgani-

satio városunkra nem eléggé hangsúlyozható érdekek bir.

Városunkban t. i. jelenleg is egy honvédszázlólaj van elhelyezve; ha tehát a zászlólajjak feloszlattnak, s helyükbe — persze sokkal kisebb számban — ezredek állítattnak fel: vagy egészen elvesztjük mostani honvédségünket is, vagy ezredet kapunk a zászlólaj helyett.

Hogy ez utóbbi eshetőség álljon be, minden erőnket meg kell feszítenünk.

Mert, noha városunk a nagyobbak közé sorolható, noha az a végvidék feloszlatása előtt is egy ezrednek, illetőleg dandárparancsnokságnak vala székhelye, tehát a katonai czélokra szükséges helyiségekkel s egyéb kellékekkel rendelkezik, s noha végül a legközelebb jövőben vaspálya összeköttetéssel is bírand: mégis jól tudjuk, hogy ilyféle dislocatióknál még más tekintetek is szerepelnek döntő tényezőkként, s — saját kárunkkal — tapasztaltuk, miszerint mindannyiszor, valahányszor elmulasztottuk a priori a kellő erélyt kifejtetni, valahányszor a viszonyokra alapított jogos igényeinkre bízunk el magunkat, egyszerűen elmellőztettünk.

Idejekorán kell tehát mindent megtennünk, mi városunkra oly felette fontos eme kérdésnek előnyös megoldásához vezethet.

Az arra hivatott körök e tekintetben az első lépést meg is tevék már.

Még e hó 1-én nyújtott be törvényhatóságunknál városunknak 10 derék atyja által egy előterjesztés, melyben a honvédség kilátásba helyezett újjászervezésével szemben

indítványoztatik, hogy a város közönsége egy honvédezednek városunkba rendelése ügyében a honvédelmi miniszterhez és a miniszterelnökhöz feliratot intézve, e feliratnak személyes átnyújtásával egy 15 tagból álló küldöttséget bizzon meg, hogy továbbá a város késznek nyilatkozzék, egy honvédezednek ide helyezése esetére a netán még megkivántató helyiségek ellátásához lehetőség szerint hozzájárulni, s hogy a pancsovai választókerület képviselője, id. gróf Ráday Gedeon úr is megkéressék, mikép ezen ügyet hathatós pártfogásába vegye.

E benyújtvány a f. hó 8 ára főleg annak elintézése végett egybehívott rendkívüli közgyűlésen tárgyalás alá fogván vétetni, meg vagyunk győződve, hogy az a szerinti indítványok nemcsak egész kiterjedésben el fognak fogadtatni, hanem arról is gondoskodand hazafias érzelmtől, városunk jólétét komolyan szíven hordó képviselőtestületünk, hogy kifizött e szép czélját hovaelőbb elérje.

Mi hogy sikerüljön, szívből kívánjuk!

—r.

A visszakebelezett határörvidék birtok-és személyi jogviszonyainak jelenlegi állapotáról s azoknak mily módon való rendezéséről.

Ruhák Lukácstól.

I.

Az országgyűlésen alkotandó törvények sorában felvétellett a visszakebelezett határörvidéki házközösségek feloldására vonatkozó törvényjavaslat is.

Miután megvagyok győződve, hogy a

emlékeztetni fogom őket, persze udvarias modorban, az adósságra.“

„Az ön unokaöcse soha sem volt nős ember, gyermekei sincsenek tehát“ mondá élesen Bourreux.

„Persze, persze: hisz gondolhattam volna“ viszonzá Jasmin; mert mikor útnak indult „Öcsém“ úgymond, én soha sem fogok nőülm, hacsak olyan kis, élénk francia nőt nem lelek valahol, mint a minő Jasmin úrhölgy.“ Itt a táncmester gyengéden nejeire pillantott, aki határozottan elpirult.

„Jó, — de azt is tudja ön“ kiáltott tbrletlenül Bourreux úr „hogy az ön unokaöcse végredeletet nem csinált?“

„Nos?“ kérdé nyugodtan Jasmin úr.

„Nos?“ kédé újra, mint a visszhang, igazi méltatlankodással szomszédja „Hogyan? Ha gyermektelenül és végredelet nélkül múlt ki, nem következék-e ebből, hogy tőmérdek vagyona — az újság két millió frankot emleget — rokonai közt fog szétosztatni?“

Jasmin úr karikára nyitotta fel a szemét; ez a gondolat nyilván most jutott először eszébe. Egy ideig mintha gondolataiba merült volna; majd kétkedőleg felkiáltott, hogy az lehetetlenség! E nézetében neje teljességgel osztozott.

Mindezek hallatára Bourreux bosszús, majd satirikus, s végül, a természet sorja szerint, sentimentális kezdett lenni. Kérve kérte drága barátait, hogy higgyenek neki — ugyan mi haszna is volna belőle, ha rászédné őket? A táncmester és neje tehát hosszú idő multán engedtek; s miután

Felugrottam, oda mentem,
Kezem, korszóm fölemeltem,
S jaj, a kezem úgy reszketett,
Hogy a korszóm földre esett.

Ma is itt van darabokban;
Ám az a szép legény hol van?
Hej csak erre jönne most is,
Veszne bár itt e korszóm is!

Vojnovics M.

A kis táncmester.

Kavanagh Juliától.

Angolból Fináczy Ernő.

(Folyt.)

„Meg is érdemelte“ kiáltott hévvel Jasmin „Szegény fiú! Mikor 10 évvel ezelőtt útnak indult szerencsáját felkeresni. Ne félts engem, Jasmin öcsém, mondá, majd megemberelem én magam: még pedig tisztességgel, tevő hozzá büszkén: mert ő büszke volt, igen, a szegény Jakab az volt.“

„És nem emlékszik rá férjem uram, mikor kis úti bőröndjébe egy aranyat csúsztatott, hogy megnyomkodta az ön kezét, s egy szót sem birt szólni?“ jegyzé meg Jasmin asszony, szemét törölgetve.

„Kijelentem“ válaszolt a férj meglepetéssel, hogy erről mitsem akarok tudni. Igaz, jól esett neki; de hisz csal kölcsön volt, nem ajándék: és ha gyermekei valaha Franciaországba jönnek,

Szépirodalmi csarnok.

Az első levél.

Kezeim közt morzsolgatom
Ezt a drága, iczi-piczi levelet,
S megáll minden gondolatom,
Hogy válthatnék egy árva szót te veled.

Rajta eslugg im egész lelkem,
S mégis, mégis—oly nehéz a felelet...
Istnem, hisz oly hihetlen,
Hogy van egy szív, a mely soha nem feled.

E világon senkim se volt,
Most már Te vagy, Te vagy az én „Mindenem“;
A szerelem hozzád esatolt,
Most már Te vagy az én kis „Egyetlenem!“

Romanez Mihály.

Leány a forrásnál.

(Radicevics Branko.)

Hogy az este voltam itten
S a forrásból merittem,
Bogárszemű nyalka legény
Vágtat erre büszke pején.

Szóla hozzám: „Adjon isten!
Adj egy ital vizet kincsem!“
Ahe pár szó a szívembe
— Megannyi nyil — úgy lövellt be.

t. közönségnek legnagyobb része nincs, a vagy pedig kevésbé van a volt határőrvidéki ügyekbe beavatva; — a mennyire a pancevai volt határőrezred és Titeli volt Csajkás kerület területén hét év óta mint kir. közjegyző működöm és folytonosan a házközönségi ügyekkel foglalkozom — bátor vagyok ezekről a nyilvánosság előtt elmondani lényegesebb észrevételeimet.

Értekezésemet két fő részre osztom, — és pedig az első részben tárgyalandom a régi és jelenlegi állapotokat; — a második részben pedig a módokat, melyek alkalmazásával ezen végnélküli nehézségekkel összekötött ügyet, a lehetőségig legsimábban, és a vérkonok közti legkevesebb gyűlölettel, — átalakítani lehet.

A határőrvidéki régi alaptörvények, és az azokat részint helyben hagyott, részint megváltoztatott 1873 évi törvény 28. 29. és 30 t. cz. értelmében, a házközönség azon tagokból áll, kik születésük, férjhez menetelök, vagy az 1873-ik évi 29-ik t. cz. 7-ik §-a értelmében, ezen törvény életbe lépése előtt, mint idegenek, vagy mint vök, felsőbb hatósági engedéllyel a házközönségi kötelekbe felvételtek; — ezeknek birtok és tulajdoni jogaik egy bizonyos pontig és ideig egyenlők.

Az 1873-ik évi idevonatkozó törvények, a régi alaptörvényeknek azon intézkedését, hogy a házközönségnek feje a kiházasítandó leánynak tisztességes ellátásáról gondoskodni tartozik, megtartották. A férjhez adott leánynak a saját házközönségében élvezett minden néven nevezendő joga megszűnik, és a hivatalos családi összeírásból kitoröltetik, ezen intézkedésnek, a míg a házközönségi viszony átaljában fennállott, volt némi értelme; mert a leány, férjhez mentelével megszűnt ugyan saját házközönségének tagja lenni, de azért — a mennyiben a határőrvidéken ment férjhez, — bevételtek azon házközönség kötelekbe, a hová beházasodott. Jelenleg azonban megtörténik, hogy a házközönségből férjhez ment leány egy olyan egyénhez megyen nőül, a a kinek házközönsége feloldatott, és a birtokra a feloldott házközönségnek tagjai fejenként egyenlő részbeni tulajdoni joggal vannak békebelezve; itt már a férjhez ment leány házasságával károsul, mert saját házközönségéből osztályrészt nem kapott, férjénél pedig, miután ennek birtoka saját nevére van békebelezve, nincs miben részesülne. Ezen pontban tehát a leánygyermek törvényes örökségében meg van károsítva, de

még néhány könnyet áldoztak Jakab emlékének, elismerték, hogy a hírek igaznak kell lennie. Minekutána Bourreux úr ilyképen küldetésének eleget tön, élbüszszott, saját gondolataikra bízva őket. Ezek a gondolatok elég irtózatosaak valának, s az érdemes pár egészben véve nem valami kellemesen töltte az estét, bänködve is Jasmin Jakab kimúltán, s örövendve is, hogy egy csapásra ily gazdagok lettek.

Másnap reggel már nyugodtabb volt mindkettő: elhatározták, mit tévök legyenek. Az egész család rögtön gyászot ültött: mit is lehetett volna mást tenni egy oly ember emlékének megünnepelésére, aki oly tetemes vagyont hagyott reájok. Jasmin úr tülstént irt normándiai öcsésének, Legros úrnak, a boldogult egyedüli másik örökösének. A még sokkal fontosabb lépés ezután következett: visszavonulni mostani közönséges szomszéd-ságukból s megfelelőbb rezidenciát bérelni. Legalább így mondá Jasmin asszonyság, ki titokban szerette a nagyzást.

„És Jasmin úr tanítványai!?” veté közbe néhány előrelátó szomszéd.

Jasmin asszony megvető tekintetével tudokra adá, hogy férje többé nem szándékozik lezckét adni. „Talan kedve lesz kezdöket oktatni” mondá gyengéden, s lehet, hogy eltökéli magát néhány növendék tanítására, — de inkább kedvtelésből, mint nyereségvágyból.

Az okos szomszédok nagy felháborodva visszavonultak.

„Oh! hát így vagyunk, így — ? Jasminék

mivel a fenn álló törvény így rendelkezik, ezen segíteni nem lehet.

Az 1873-ik évi 29. t. cz. 3. 4. 5. §-ainak értelmében a házközönségi tagoknak, a házközönségi vagyonhoz fejenként egyenlő részbeni joguk van, — joga van a házközönség bár mellyik tagjának, a ki végrendeletre képesítve van, saját jutaléka felett végintézkedni.

A házközönségi tag, a mennyiben valamely elkövetett büntetettel kárt okozott, avagy ha adóságot csinált, tartozásának fedezése tekintetéből ezen házközönségi tagnak jutaléka ellen intéztetik a végrehajtás, és annak kihatása hivatalból eszközöltetik, ezen birtokkihatás a végrehajtást szenvedőnek társtulajdoni jogát vagy részben esőkenti, vagy annak egészbeni megszüntetését vonja maga után. Millyen módon hajtatik végre az osztályrészek hivatalból kihatása, arról alább bővebben szölandok.

A házközönség tagjai nembeli különbség nélkül, ha tizenhatszáz évöket bétöltötték szavazatképesek, — a szavazat képes tagok valamennyien együtt véve vannak jogosítva a házközönség vagyonát elidegeníteni, és adóssággal terhelni, avagy újabb birtokot szerezni, a kiskorúak, kiknek szülei a házközönségben élnek, a vagyonról rendelkezésnél számításán kívül esnek, — de ha esetleg osztály alá jön a vagyon, a kiskorúak a nagykorúakkal nembeli különbség nélkül egyenlő részben osztozkodnak. Ha a házközönségben olyan kiskorú gyermekek vannak, a kiknek szülei elhaltak, ezeknek részére rendszeren gondnok van kinevezve, és a nevökben kötött terhes szerződéseket és osztályt a gyámhatóság erősíti meg.

Ha a házközönségi tagoknak többsége kívánja a házközönség feloldását és az osztályt, ekkor az osztály megejtetik, és a vagyon fejenként osztatik meg. De ha valamelyik egyes tag, s esetleg valamelyik elmaradott özvegy, türheterlen házközönségi állapota miatt osztály részét követeli, a többség pedig azt megtagadja; — osztály részét életében nem kapja meg, hanem kénytelen vagy a házközönséget elhagyni, vagy pedig az elenségeskedöknek rossz bánását tüdni, — meg van azonban egy vigasztalása: hogy a házközönségből őt megillető részről, — melyet életében mint sajátját nem élvezhetett, — végrendeletre lehet. Úgy hiszem ezen állapotnak megbíralásához nem kell commentár.

A törvényes örökösödésnek csak akkor van helye, ha a fenn elsorolt igényjogosult

már kinöttek a St. Denis utcából. Nagyon jó, nagyon jó; majd meglátjuk idővel!

De Jasmin asszony mindevel nem törődött: nagyravágyás szállotta meg szívét, s ezt a heves szenvedélyt uralták egyszerre lelkének az előtt oly alázatos hajlamai. Felkutattak egy divatos lakosztályt a Chaussé d' Antinban, s mindjárt el is foglalták. Nehány száz frank, az évek óta gyűjtögetett tartaléköke, pár nap alatt ráment a szükségesség betutorozására. „A lakbér retentő drága” hajtogatta Jasmin úrnő, de mi tagadás benne? titkon örült szíve a nagy drágaságnak, — hisz az egyszerű, „de hisz van módomban benne, hogy annyi pénzt ráköltthessek” ez a vigasz, ez a szelidítő gondolat. Ez a divatos lakosztály névleg 4 szobából állott, de tényleg csak a szalon volt az, amennyiben minden egyéb kényelmet ennek az egy helyiségnek áldoztak fel. A konyha négyszögletes lyuk volt, hová a napvilág soha be nem hatott; az ebédlőben legfőlebb négy felnött személy tért el egyszerre, s bár a szalon és dolgozó szoba csinos és arányos vala, de a szerenesetlen véletlen úgy akarta, hogy az egyetlen hely, hol elférhetett a pamlag, azonos volt avval az egyetlen ajtóval, mely a hálószobába szolgált. Ezt az ajtót, mely máskülönb a szoba arányosságát megzavarta volna, ott nem lévőnek tekintették és a többi falak mintájára papírral beraasztották, hogy a család teljes legyen; de mivel a hálószobának, mint a konyhának ablaka nem volt, az építő mester könyörületből néhány üveg-táblát illesztetett a már említett ajtó legfelsőbb részébe, úgy hogy ha a látogatók egy

egyének közül a házközönségben az utolsó tag végrendelet nélkül hal meg.

Lássunk tehát egy pár házközönségbeli öröklési esetet. Ha a házközönségből bár mellyik tag hal meg végrendelet nélkül, ezen tag a család összeírati ivéből kitoröltetik és jogutódai maradnak az életben maradt házközönség tagjai minden legkisebb tekintet nélkül az egymás közötti rokonság, vagy a törvényes öröklésre.

Ha a házközönségből a férfi tagok kihálnak, a házközönségi kötelek azonnal felbontottnak tekintetik, és a házközönségben maradt női tagok, avagy tag válik a birtok tulajdonosává.

Ha a háznak életben maradt utolsó tagja nem végrendeletre, ezután áll be a törvényes öröklés. Lássunk egy ügy nevezett törvényes öröklést. Zerge János az n. községbeli 50 számú házközönség feje, kinek birtoklapján a tulajdon jog ekként van békebelezve: Zerge János házközönsége. Felesége, és négy leány gyermekével képezi a házközönséget. A leánygyermek egyenként férjhez mennek, és a Zergeféle házközönség kötelekéből kitoröltetnek; meghal a ház asszonya; Zerge János marad egyedül a házközönségbe, Zerge a magános életet megunja és megnősül, az új asszony férjhez menetelével a házközönség törvényes tagjává válik. Az asszonynak neve Kövér Anna. Alig élt Kövér Anna egy évig Zerge Jánossal törvényes házasságban, midőn férje Zerge János végrendelet hátra hagyása nélkül meghal. A házközönségi vagyonnak törvényes tulajdonosává válik özvegy Zerge szül. Kövér Anna, és ekkép vezetetik neve a telekkönyvbe. Fél év mulva meghal végrendelet nélkül Zerge Kövér Anna, és utána örökölnék saját leszámrazói vagy mellékági rokonai, kik soha sem voltak a házközönség tagjai. Zerge Jánosnak négy leánygyermek az atyai vagyonból mitem kap. Ha esetleg Zerge János özvegy állapotban és végrendelet nélkül hal meg, utána örökölnék saját leányai.

A házközönség egyik tagja, kinek a házközönségben nejevel és gyermekeivel egyenlő része van, halála esetére végrendeletre csinál, és az ő osztályrészét nejeének hagyja, — a hagyatéki tárgyaláskor fölkerekednek örökhagyónak gyermekei, és daczára annak, miszerint a házközönségi vagyonban mindegyiknek saját része meg van, — megtámadják édes atyjok végrendeletét és követelik magoknak a köteles részt. Hol van itt a méltányosság, igazság? Hiszen ekként a házközönségi tagnak azon joga, miszerint sa-

kis szíves elnézéssel voltak, könnyű volt elképzelni, hogy senki a világon nem látja őket.

Hosszu tanácskozás után végre Jasmin úr es neje abban állapodtak meg, hogy a pamlagot az ajtó elé állítják, s mivel az üvegtáblák szerencsére be-és ki-felé nyiltak, akár igazi ablak, megegyeztek, hogy ezen a nyíláson fognak hálószobájokba vonulni. Igaz, hogy egy kissé szűk volt, de Jasmin asszony bölcsen megjegyezte. „Csak fel kell hágni a pamlagra, s fejét a nyíláson keresztüldugni, — s biztos lehet férjem — úram benne, hogy a legnagyobb valószínűség szerint egyenesen beleesik az ágyba. Legfőlebb egy kis bőr-horzoslás, — egyéb semmi!” Daczára ezen óriási előnynek, a tánczmester és neje még három napig se voltak új lakásukban, s már is torkig voltak vele.

„Kijelentem” kiáltott szánalmas hangon harmad nap reggel Madame „hogy azt tovább nem tűröm. Ily módon bemenni és kijönni a hálószobából, és még hozzá tiszser is napjában, elég, hogy bárkit tönkre tegyen.”

„Majd csak idővel hozzá szokunk” csitította bölcsen Jasmin úr feleségét. — Jasmin vidám lelkű kis ember volt, rozsás oldalukon fogta fel a dolgokat.

„En pedig azt mondom, hogy nem vagyok képes tovább tünni” viszonzá neje némi keserűséggel, és minthogy csakugyan igen fáradtnak érzé magát, leült egy székre. Jasmin úr megdöbbenve tekintett élete párjára.

„De hát mit csináljunk?” kérdé, kételkedően tekintve nejeére.

„Azt igazán nem tudom” válaszolt kétség-

ját személyes osztályrészéről szabadon rendelkezhet, illuzoriussá válik.

(Folyt. köv.)

Csángó magyar szomszédjaink ügyét a kormány mellett, illetőleg annak a felkérésére a keresztyégyelet elhatározta, hogy a csángók élelmzésére népkönyhakat állít fel. Ezeknek a feltgyelete és kezelése persze körülményes lesz egy kissé. Különben a kormánybiztos úr nem barátja ennek a rendszeres élelmzésnek. A minap ittjárt Wekerle Sándor pénzügyminiszter. osztálytanácsos szintén ellene van s csak a Homoliceon vagy másol is felállítandó kórház mellett kívánna egy népkönyhát, a mely csak a keresetképtelen s a nagyon szegény, nagy számu tagokkal bíró családokat támogatná élelemmel. A tulságos támogatásnak a kormánybiztos úr főképp azért van ellene, mert elkényezteteti azt a népet, a melyben a szorgalom mellett, sok önző furlang is van. Már is sok panasza van. Több felől hívják őket napszámba s nem szeretnek menni; pedig naponta 80 kr. és teljes élelmzés is ígérték nekik. Szolgáltatba se szeretnek menni s ha mennek is, nem kitartók. A helyett nem egyszer találkozzunk a városban egy két esavargó csángóval többféle ürügy alatt kéregetve utcákon s házakban. A kormánybiztos ur meg is kérte a városi kapitányságot, hogy ne tölje őket és tolonczoltassa ki. Hát persze, hogy sok hasznatlan munkakerülő is akad a jóra való nép közt. Wekerle itt jártában élelmi szereket és faházikóknak való fakészletet vásárolt be nekik. Foglalkoztatni most nem mindet bírják, mert a vizállás magas s a belvisszabályozást emélfogva még nem kezdhetik meg.

Pancsova városa pénteki közgyűléseinek, a mely Christian polgármester elnökle alatt tartatott meg több fontos mozzanata volt. Mindenek előtt emeljék ki ezek közül, hogy a legmelegebben magáévá tette több bizottsági tagnak ama kérvényét, a mely városunknak egy honvédezzreddel való ellátására céloz; s a polgármester úr elnökle alatt egy öt tagból álló küldöttséget nevezett meg, hogy Ráday képviselőnel és a kormánynál az ügyben pártolást kérjen, azzal a kijelentéssel, hogy a város kész e czélből erejéhez képest nagyobb áldozatot is hozni.

Szönyegen volt továbbá a pancsovai vasút ügye, a mely az ez ügyben Beeskereken volt polgármester úr jelentése szerint meglehetősen kedvező stadiumba lépett. Különösen ha az összekötetes Beese-Szabadka felé is létrejő; mert így egyenesebb összeköttetésben lesz a fővárossal. Ez ügyben megkérdeztetnek az érdekelt községek, s aztán a város is nyilatkozik, mily mértékben járulna anyagilag a vasut létrehozásához, s a szerint fog eldölni, minőkép és merre menjen a vonal. Mindez rövid idő alatt meg fog történni s így a vasut ügye mielőbb el lesz döntve.

A honvéd kaszárnya eseregyében a városnak az elsőben meghatározott 2.300 forintnál még vagy 400 forinttal többet kell rá fizetnie. Az épületre nézve elhatározták, hogy kizárólag iskolai használatra fordítatik, nevezetesen a már a jövő évben (1887/8) felállítandó 8 osztályú leányiskolára. A vojloviczi erdő ügyében főnjárt küldöttség jelentését a közgyűlés tudomásul vette. A város kövezésében egy-

beesetten az asszony; „ez a koromsütét konyha egyaránt megrendíti lelket és tűzési művészetemet; s ha a két gyermeket be kell hogy csukjuk az ebédlőbe csupa félelemből, hogy bepiskolhatják a dolgozó-szoba papiros burkolatát, úgy nincs más hátra, mint hogy mind a hetet beledobjuk a Szajnába.“

(Folyt. köv.)

Az orról.

Minden gymnasista tudja, hogy a czimbéli szót tulajdonképp három r-rel kellett volna írnom. De hát semmi szabály sincs kivétel nélkül. Kérem ez igazságot a jelen elmékedésre is alkalmazni, a mely az orr jellemző voltáról akar néhány általános észrevételt tenni. Tesszük pedig, mivel már magában eléggé kirugó része az emberi arculatnak, másrészt, mivel a lelkiismeretes munka és szakértelmű hivatalos működés mai korunkában az orr-kapás napi rendben van, aztán meg a parasol-ok és juhászkalapok divatja mai hónaposság annyira elrejteti a napfény elől, hogy már ezért is szükséges megvilágítani; tesszük végül — ha nem is pontos — évfordulójára amaz alkalomnak, hogy egy époly kiváló orru, mint tudomány és lángelméjű országos kitünőségünk a magyar művészek és írók élén városunkban járt. Legislegvégtül pedig, mivel a jeles „Fővárosi Lapok“ hasábjain, valaki-egy nyilván szelleműs hölgy — méltó tárgynak találta, hogy hasábjait írjon róla. Szerény vidéki, több, végvidéki lapunknak, nem is fogja rossz neven venni, ha észrevételeink több pontban meggyeznek az övével. Mennél műveltebb valamely nép, annál kifejlettebb az orra. A nagy orr nyilván a műveltség vívmánya s az indo-európai fajok tulajdo-

előre csak a legszükségesebb javítások történnek. A jövő évben azonban, a kövezés költségeire fordítatik mindaz, a mi kövezetvám czimén bémű: egyszersmind rendes kövezőt és utezagondozót fogad a város, a kiknek köteleességük lesz minden rongálást legott kijavítani s az utczák tisztaságát eszközölni s arra felügyelni.

A fegyver és vadászati adóról szóló 1883. évi XXIII törvényczikk néhány fontosabb pontja.

Kihirdettetett az Országos Törvénytárban 1883. évi április hó 9-én.

Fegyveradózt fizet mindenki a birtokában lévő vadászatra használható lőfegyverek után; ugyanint azon fegyverek után, melyek családtagjai, vadászcselédjei, a vadak gondozására és erdőterületek őrzésére alkalmazott cselédjei, valamint mező-, szőlő- vagy érdőgazdaságban alkalmazott csöszök, pásztorok és erdőkerülők birtokában használatában vannak.

A fegyveradón kívül vadászati adót fizet az, ki a vadászati jogot és annak gyakorlását szabályozó törvények által a vadászat gyakorlására jogosítva van és ezen joggal a törvénytábla korlátok között akár saját földbirtokán, akár más földjén élni kíván.

Az, ki fegyvert nem tart, de lóháton és bármennemű ebekkel vadászik, csak vadászat adót fizet.

Azok, kik a vadászatról szóló törvény 19 — 24. §-aiban körülírt hivatalos vadászatra meghivatnak, abban részt vehetnek a nélkül, hogy vadászati jeggyel ellátva legyenek.

A fegyveradó egy évi összege tesz: a) egy forintot minden darab egy-csővű puská után; b) két forintot minden darab két-csővű puská után.

A vadászati adó egy évi összege tizenkét forintban állapítottatik meg.

Azoknak, kik a vadászatot 30 napot meg nem haladó idő tartama alatt kívánják gyakorolni, megengedtetik, hogy hat forint lefizetése mellett 30 napra szóló vadászati jegyet váltsanak.

Ugy a fegyveradóra mint a vadászati adóra nézve az adóév augusztus hó 1-ő napján kezdődik és a következő évi július hó 31-ik napján végződik.

A fegyveradó egész összegében fizetendő akkor is, ha az adóköteles egyén csak évközben jutott az adó alá eső fegyver birtokába.

A vadászati adó egész összegében fizetendő akkor is, ha a vadászat az adóévnek csak egy részében gyakoroltatik vagy az adókötelezettség csak évközben áll be.

Az, ki csak fegyveradót fizet, köteles a birtokában lévő vadászatra használható fegyvereket szám szerint és annak megjelölése mellett, vajjon egy- vagy két-csővűek-e, bejelenteni és a bejelentést lakásának pontos megjelölése mellett saját kezébe aláírni és az adóévet megelőző június hóban azon községnél vagy városi adóhivatalnál benyújtani, a hol az adóköteles állandó lakását tartja.

A bejelentés előszóval is történhetik, mely esetben az adóköteles bementése szerint a bejelentési irlapot a községi jegyző (városi adóhivatal) köteles kitölteni.

A ki évközben lép adóköteles fegyver birtok-

na. Hogy Sokratesnek orra ez alól kivételt látszik tenni — ne hozzon bennünket zavarba. Sokratesről egy kortárs, Zopyrus, azt állítja, hogy ostoba, állatias és iszákos lett volna, mire ő, az őt védő tanítványoknak, kik közt Plato volt a legkülönb, azt fételte, hogy a természet csakugyan mind e bűnökre hajlandóvá tette, de gyakorlat és erőfeszítés által elbirta nyomni azokat. Az se ingasson meg bennünket, hogy a sinaiak régi műveltségök dacára, rövid orral bírnak, mert hisz ott minden bizonyos ponton megrögözött megállapodott. — De imé ott vannak a kiváló szellemű nemzetek, a görögök, rómaiak, zsidók ebbeli feltűnő példányai. S a peruiak s a mexikóiak hajlott nagy orra bizonyára ősi kulturájokra, talán Azzsiából történt bevándorlásokra vall. Alaütas népeknél az orr kicsi, lapos, kurta marad. Egészen alsó fajoknál az orr csak csirájában van meg. Az emlős állatoknál az orr tudvalevő legfejlettebb, mit emélfogva Dresor a „természet balsikerű kísérlete“ nek, Carus pedig az emberi orr karrikaturájának nevez.

Régi írók az ember orrát az arez „ékeség“ nek nevezték. Innen magyarázható meg bosnyák és hercegezőz ellenfeleink, pardon, most már testvéreink, gyengéd előszeretete az orr leharapása, általában megcsontítása irányában.

De nem elég a nagy orr — az orr nemes és arányos hajlata, alakja tulajdonképpen ismeretű jele a műveltebb érületnek. Tartózkodom itt, nehogy, érületet sértsek: a régi rómaiak és fiatal csehek orrának különféleségére utalni. Az orr nemesülése csak lassan ment végbe s jellemző hogy a nemesült idom kezdetben csak az uralkodó nemzetségek előnye volt. De némely népből eredt gondolkozó szellem hatalmasan kifejlett királyi orra tudott szert tenni; mint Cato, ki földművesként kezdte pályáját és Cicero, kinek szülei borsót ültetettek, vagy az újabb idők-

kába, tartozik ezen fegyverét a birtokba vételtől számítandó nyolcz nap alatt bejelenteni.

A vadászat tényleg csak vadászati jegy mellett gyakorolható.

A vadászati jegy csak egy személy nevére állítható ki, másra át nem ruházható.

A vadászati jegyet, a vadászati jogot gyakorolni kívánó egyének fegyveradó és vadászati adó lefizetése után a királyi adóhivatal szolgáltatja ki.

A bejelentések az adóévet megelőző június hóban, az adóköteles illetőleg kezes) állandó lakására nézve illetékes járási szolgabírónál (városokban a polgármesternél), nyújtandók be.

Ha valaki évközben kívánja a vadászati jog gyakorlását megkezdeni, vagy a 6. § értelmében a vadászati adó fizetésének kötelezettségébe lép, a bejelentést azonnal megtenni köteles.

Kivételesen megengedtetik, hogy azok, kik vadászatot 30 napot meg nem haladó idő tartama alatt kívánják gyakorolni, a bejelentést, ideiglenes tartózkodásuk helyére nézve illetékes közigazgatási tisztviselőnek (31. §) benyújthassák.

Az állami csend- és rendőrök, törvényhatósági közbiztonsági közegek, valamint a pénzügyőrök kötelesek, — a vadászati jog tulajdonosai, hasznbérleti, gazdatisztjei és az erdők, szőlők és mezők felügyeletével megbízott személyek pedig jogosítva vannak azokat, kik akár lőfegyverrel, akár lóháton és bármennemű ebek használatával vadásznak, a vadászati jegy előmutatására felszólítani.

Ezen felszólításra a vadászó vadászati jegyét előmutatni köteles, ki pedig azt bármely okból elő nem mutatja, tartozik a vadászával azonnal felhagyni, és ha ismeretlen, a felszólító kívánataira akár nevét és lakását megmondani a czélből, hogy ezeknek bizonyítására szorítható legyen, alkalmas zálogot adni, akár a felszólítót a legközelebbi község előjáróságához követni, hogy kitéte ottan kideríttessék.

Ha a vadászati jegy elvesz, vagy elromlott, az illetőnek 50 kr bélyeggel ellátott folyamodványára azon kir. adóhivatal által, mely az elveszett vagy elromlott jegyet kiállította, újabb jegy adófizetés nélkül kiszolgáltatandó, ezen újabb jegy azonban csakis azon idő lejártára adatik ki, melyre az elveszett vagy elromlott jegy kiállítva volt.

Az 1883. évi fegyveradó és vadászati adó kivetésére szolgáló bejelentések 1883. évi július hó első felében nyújtandók be.

HELYI HIREK.

* **Stancsics György** főispán úr valószínűleg a hét folyamán tér vissza városunkba Verseczről, a hol a polgármester választási mozgalmak miatt tartózkodott oly hosszú ideig.

* **Hergloz Antal** törvénysz. elnök úr péntek reggel magánügyekben Budapestre utazott.

* **A koronázási ünnep,** illetőleg a hazai alkotmány visszaállításának ezidei évfordulójára az állami iskolákon kívül az alsó városi német fiúiskola is szünetet adott. Dicsérvjük az ottlevő tanítók felfogását. Ilyes, helyesen felfogott alkalmak époly fontos képző hatásnak, mint bármely diligentiák.

* **A helyb. reform. hitközség** a tisztánimeni egyházkerületi főgondnokasági méltóság-

Sakespere, a keztyűs fia, Schiller, a pékesalád sarja. Napoleon egy ügyvéd fia és a mi fentemlített jelességünk, a ki szabad-körműves. A kis vastag, széles orr már a régiéknél érzékiség, alanti képzettség jele volt. Az assyr dombornyi venken, az egyiptomi képeken, az araboknál sasorrot találunk, a melyet az újabb képirok alkalmaztak csak a Krisztusképekhez. A görögöknek nem fordult elő a sasorr, az ő istenszobraikon az orr egyenes, tövéknél minden benyomódás nélkül, a tökéletes orr valódi típusa. A zsidó orrrol a „New Quarterly Magazine“ egyszer azt a magyarázatot adta hogy az orr a zsidók kifejlődött agyveleje dacára azért maradt görbe, mivel homlokuk hátra felé nyúlik. Ez által az orrot előre toló erő gyöngébb, mint az, a mely lefelé húzza.

Érdekes embertani jegy az orrezimpák közti szélesség. Ez az árjájknál 60%, míg pl. a négerknél 112%. Tehát, mennél műveltebb a faj annál kevesebb a szélesség.

Az orrezimpák mozgékony voltát állatias jelnek tartják. Pedig tapasztalás szerint, többnyire csak a nemes orrok mozgékonyak. Hogy a történeti példákbl csak egyet indézzunk, ott a Bourbonok híres orra.

Mindezzel, azt hiszem kimerítettem ez érdekes tárgyat. Csak azt említem még meg, hogy a magyar orr is az idő folytán mind nemesebben hajlott s hogy a nagy Mátyás orra kivétel volt. De itt vannak újabbkori aristokratáink és a régi vezérek, vitézek. Amazok orra nyilván azért szebb hajlata, mert a nemzeti műveltségben és szellemben előbbre vannak s ezt többre becsülik, mint emezek. De hagyjuk, még orr-ot találnánk kapni, vagy vonal alatti csarnokunknak még le kellene vágni az orrát, hogy szépen aláferjen.

N a s o.

nak belöltésére Tiszta Kálmán kormányel-
nökre adta szavazatát.

* **A Hoffmanné** asszony gyermekkereti ma-
jálisa szerdán délután nagy gyermekereget és
szépszámú közönséget hozott össze a lővőkertbe.
A kedves kísérek szíve repesett az ártatlan öröm-
től s játékaik, sürgő forgások, eredeti táncok,
ügyes ügyetlenségek szívet gyönyörködető lát-
vány volt a szülőknél, rokonok és gyermekbará-
toknak s este bizonyára a felnőttek vidám mulla-
tásával végződött volna be a kellemes mulatság,
ha az ég zord képet nem öltött volna s kegyetlen
könyveivel haza nem űzi a mulatókat.

* **A piros bugyellár** tervezett műked-
velői előadása — bizonyára sokak benső sajnála-
tára egyelőre úgy látszik el marad, pedig a de-
rék szereplők már szépecskén előre voltak a ké-
szültekben. Hanemhát a darab rendezője és egyik
legnagyobb szerepének vállalkozója egyszerre csak
eserbe hagyta a szép ügyet. Gyengédség kuta-
tati az ilyes lépések egyéni okait. De közvéle-
ményünknek a legélesebb indignációval kell fel-
lépni azok ellen, a kik tán szeszély, kicsinyes
hiúság, vagy bármily kisebb egyéni sértődés in-
dokából kockáztatják efféle ügyeink sikerét.

* **A szerb egyh. dalkör** esütörtök este
a Weifert-féle sörház helyiségében sikerült dales-
télyt adott. Tiszta jóvödelme Radicevics Branko
Bécsben eltemetett szerb költő hamvainak Karló-
czára hozatala költségeire fordítatik. Ettől a köl-
tőtől épen mai számunkhoz egy csinos kis verset.

* **Német színház.** Duna társasága most
már állandóan a Nap vendéglő meglehetősen csí-
nosított kertjében játszik s megérdemli a látoga-
tást, a melyben rendszeresen résztesz. A múlt szom-
baton jun. 2-án „A zsidó madonnája” című nép-
színműt hozták színre a megszokott ügyességgel
játszva. Kedden a Moser és Schönthan ügyesen
csinált vigjátékát adták: „Háboru a békében”
címmel, a társaság egyik legjobb tagja, T e w e l e
ur jutalmára: Háboru a darabot szükes díszleteik-
nél s személyzetük szegényszámú voltánál fogva
nem adhatták teljes sceneriájában, mégis dícsé-
retre válik az előadás és hálás publikumunknál
meglehetősen hatást tettek. Különösen jól választot-
ta a darabot T e w e l e ur a maga szerepe szem-
pontjából. A drámai magyu jellemek mint pl.
Uriel Acosta nem neki valók; de igen a finomabb
charakterkomikum alakjai, mint e darab egy-
ügyű, majomilag hín, gyáva, léha hadnagya, a
melyet nem közönséges tehetséggel és szerencsé-
vel alakított. Ha ennél az egészségesirányu am-
bitiónál megmarad, lesz belőle jeles színész. Jól
játszottak még: Duna igazgató és neje, Néher, Je-
schek ur, Ungar k. a. Persze néha elgyengülten
is, a hogy fiatalab színészekről s ilyen körülmények
közt nem is várhatni másképp. Csütörtök a „Marian-
ne” cz. francia színjátékot adták különösebb
hatás nélkül.

* **Új csángócsapat** érkezett 34 szekéren
a múlt vasárnap városunkba s két napig tartó-
zkodtak itt a régi kórház épületében, a honnan
aztán Rádayfalvára vitték őket. Különben sokan
az új szomszédjaink közül, a mint jöttek, is-
mét mennek. P e r s z e c s a k j o b b s o r s r a. Így
a héten számos szekéren mentek tovább, hár szer-
int a Károlyi gr. pestmegyei birtokára. Mások
Szeged vidékére mentek. Többen Debeljácsára
is, de nem állandó letelepítésre. A letelepült re-
formatus csángók közül vagy százan a múlt va-
sárnap itt benn voltak s a helyb. reformatus tem-
plomban részt vettek az istentiszteleten. Erdős
lelkész külön is tartott hozzájuk beszédet a tem-
plom előudvarában. A hogy egy főnnebbi cik-
künkben említés van, a fegyelem a testvéreink közt
kiesít felbomlott, s a lelkészek különösen hathatná-
rak rájuk ez irányban.

* **Négy örültet** szállítottak a héten a vá-
rosi kórházba. Kettejük egy házaspár, mely vallá-
si örjögésben szenved. A férj nejét szüz Máriá-
nak, ez viszont amazt Jézus Krisztusnak képzeli és
egymást imádják.

* **A sürgöny forgalom** a helybeli táviró
hivatalnál rendkívül élénk volt a múlt hóban.
Feladatott 1775 darab, beérkezett 2037 drb; össze-
sen 3812 drb. A bevétel május havában: 1226 ft. 8 kr.

VIDÉKRŐL.

Écskán Popovics Péter gör. kel. derék lel-
kész a napokban jegyezte el Gugulean Lázár föld-
birtokos kedves leányát, Szofiát.

Fehértemplomon az ottani „Társaskör”
a minap ismét egy kifünő műkedvelői estét rende-
zett az épen ott lévő Ormós temesi főispán tisz-
teletére. Jövő számunkban kimerítő és érdekes
tárazát közlünk róla.

* **A temesvári** jogászegylet a tervezett fi-
u m e i kirándulást a jövő évre halasztotta. E helyett
az idén Mehádiára rándul. A kik résztvenni óhajta-
nak jelentkezzenek az egyetnél f. h. 25-ig. Utazási
díj 20 ft.

Temesvárt a Délmagy. tanítógylet ottani
fiókja jun. 3-án tartotta tavaszi gyűlését, a melyen
Marx tanfellelgyelő is részt vett.

Ugyanott a gyárvárosi magyar társas kör,
a melynek úgy látszik Kraemer Frigyes tanító a
lelke, a napokban adta első családi estélyét ke-
délyes programmal.

UJDONSÁGOK.

Három tragikus halál.

Barna Zsigmond fővárosi tanácsos máj. 31
én délelőtti, 9 óra tájban városházi hivatali szo-
bájában föbe lötte magát. Ötvennégy éves volt,
három fiu és egy leány atyja. Tisztársai előtt,
valamint magánkörökben közbeesülésben állt. A
szabadságharcban, mint kapitány, tevékeny részt
vett. 1861-ben lépett a főváros szolgálatába s a
legnagyobb szorgalommal, legtisztább becsülettel
vitte hivatalát. Vezetes tette az a rögeszme vitte,
hogy hivatalból gyanúsítják. Alkalmul a rögeszme
kifejlesztése egy legutóbbi időben Ráth főpolgármes-
ternél tett névtelen följelentés szolgált; meg a régi
jegyzői pecsét ártatlan historiája, a mely egyszer
elvesztett s a melyet ő talált meg később fiókjá-
ban. Temetése f. h. 2-án ment végre az egész fő-
város részvételével. Az elhunyt testvére volt Bar-
na Ferdinánd nyelvészünknek és Barna Ignác fog-
orvosnak és jeles műfordítóknak.

Halmi Ferencz, a nemzeti színház elsőrangú
színésze jún. 2-án halt meg élete 33 évében. Ha-
lála nem erőszakos, de nem kevésbé tragikus.
Egy jeles művészt ragadott el dícsőséges pályája
kezdetén. Tüdővészben halt meg, a mely ellen nem
talált ir Olaszország enyhe ege alattsem. Halmi (esa-
ládi neven Sztarill) Békésgyulán született, Aradon
gymnasiumba járt, de már korán a színész pályá-
ra ragadta művészi vágya. Több esztendeig a vi-
déken járt, kedvelték, de tehetsége igaz jelessé-
gében csak a nemzeti színháznál derült ki, a hol
csakhamar első rangúvá lett és méltó utódja és
örököse a Szerdahelyi K. szerepeinek. Temetése
jún. 3-án volt, az iró és művészi világ s a nagy
közönség tömeges részvételével.

Bajkay Sándor budapesti városi rendőrkapi-
tány jún. 2-án a városligeti nyaralójában golyó-
röpített agyába. Épen miközben többrendbeli fe-
gyelmi vádat tárgyaltak ellene. Önmagát ítélte
halálra, börtön helyett a koporsót választva. Te-
metése 4-én volt.

— **A budapesti népszínház** tagjai Bécsben az
„An der Wien” színházban vendégszerepen vannak
s nagyszerű sikereket aratnak. Előadták már a Pi-
ros bugyellárst a „Tót leányt” a „Kornevilli ha-
rangokat,” a „Kertész leány” cz. operettet. Ez
alkalmakból az összes bécsi lapok a legnagyobb
elismeréssel hódolnak a magyar népszínműi köl-
tészlet legelső alakítóinak. Az esték hőse termé-
szetesen mindig Blaháné; de a többi nő és férfi-
tagok is becsületet szereznek a magyar színi mű-
vészetnek.

— **Az írók és művészek társasága** által ren-
dezendő párisi kirándulás előleges munkálatai be-
vannak fejezve. Ugy a déli vasúttársaság, mint az
olasz és francia vasúttársaság irásban közölték
árkedvezményeiket. Több pontjaiban a programm
is egybe van állítva. Indulás külön vonattal ju-
lius 7-én est 7 órakor; megérkezés Velenczébe
másnap délnél, ott időzés egész délután (vasár-
nap), és éjjel. 9-én reggel tovább utazás, megér-
kezés este Turinban, ott időzés éjjel, egész más-
nap és a reá következő éjjel. 11-én utazás Lyo-
non keresztül Párisba, megérkezés éjjel. Párisban
tartózkodás 5—6 napig. Eyyütt lakás a Lyon d'or
hotelben, hol a résztvevők számára kényelmes la-
kás és ellátás (reggeli 9 órakor, ebéd este 6 óra-
kor) van szerződésileg biztosítva. Visszaútazás két
heti idő alatt tetszés szerinti megállapodásokkal.
Az egész utazás részvételi díja 100 ft., melyben
az utazás Párisba és vissza, továbbá a párisi el-
látás foglalatik. Aláíratkozni lehet a társaság he-
lyiségében (nemzeti színház bérlháza I. emelet) Do-
linay Gyula titkárnál. 20 ft. a beíratkozásnál azon-
nal fizetendő, a hátralévő 80 ft. július 1-ig. Az
utazás rendkívül érdekessé tételére a rendezőség
mindent elkövet. Kossuth Lajos nagy hazánkfia a
bizottság megkeresésére Helfy Ignác urhoz inté-
zett levelében kifejezte, hogy örömmel elfogadja a
társaságot. Párisban ottani barátaink a legtanul-
ságosabb módon egybeállított program szerint fog-
fognák értékesíteni az ott töltendő időt. Hugo
Viktor közvetlen környezetéből vett levél szerint,
a nagy költő szintén fogadni fogja a társaság
tagjait. A mint halljuk városunkból is többen je-
lentkeztek az érdekes és ritka alkalomra.

I R O D A L O M.

A Kisfaludytársaság máj. 30-iki ülésén
Vargha Gyula, a társaságnak legifjabb s az ifjabb
költői nemzedéknek majdnem legszolidabb tehet-
ségű tagja egy balladával tartott székfoga-
lalót, a melyet részint jelességénél, részint tárgya
érdekességénél fogva ime röviden ismertettünk.

Tárgyát egy Mátyás-korabeli csángó-monda
képezi. A magyar király neszt veszi annak, hogy
az oláhok roszban török fejüket, megparancsolja
hát Csabornak, a hős daliának, induljon Romániá-
ba s legyen gondja arra, hogy a magyar király

tekintélyén esorbát ne ejtsenek. És Csabor megy,
bár Budától messze esik Románia. Oda érve,
nagy tisztességgel, ünnepi fényvel fogadják a
leventét. A fogadására jövő bojárok élén áll püs-
pöki díszben a vén Demeter. Es azután nagy
vendégszeretettel, hódoló tisztelettel látják el hős
Csabort, eseng a serleg, forog a koczka, de hős
Csabor vigyáz magára: nem nyul az italhoz és
nem szédíti el az arany. De a mit nem tesz meg
a habzó ital, meg a csengő arany, eléri azt a
szép Milicza, e hódító menyecskeének észvesztő
pillantása, örvénybe esalagató szerelme. Hős
Csabor urat meghódítja a szép bojár menyecske,
s karjai között, mármorba ringató szerelmi gyö-
nyörben tölti a napokat.

Felejtí magát s a királyt a gyönyör

Rózsáin a dalja:

De oszlik a mámor s elfogja esömör

Hetedik hajnalra.

S megy, hajlja lovát, sarkkal belevág

Hogy vére kiesordul,

Mig benn keserű fullánkkal a vad

Szive ellen fordul.

Agg székely az uton hozzája főlesd

Kengyelinél fogvást:

Hallgass meg uram, s szómat ne nevesd

Vész fenyeget, meglásd.

Es azután a székely elmondja, hogy „telve
bojjárral nagy titkosan, itt éjféltkor a templom.”
Nem sokat késik s gyors futárt küld a magyar
királyhoz, üzenettel, hogy itt veszelgy van, jöjjön
haddal sietősen. Maga pedig barna gubát vesz a
fényes harczi ruhára, s lesbe áll a templomban,
a hol a bojárok találkoznak. Már harmad napja,
hogy lesben áll; az összeeskütvők ezalatt egyre
tanácskoznak arról, hogy miképen szabaduljanak
a magyaroktól.

All püspöki díszben a vén Demeter

S szava mélyen reszket:

„Megérve ügyünk s a miénk a siker,

Hogyha hívek lesztek.

Ezután a püspök felhívja a bojárokat es-
kütre. Valamennyien hitet tesznek, hogy hívek
lesznek. Egyszerre észre veszik a barna gubás
alakot, aki harmadnapja leskelődik a sarokban.
Kérdezik: Kicsoda? Nem szól, rárohannak éles
fegyverekkel száznál többen, a hányan vannak
mind. Demost Csabor ledobja a barna gubát s ott áll
„talpig acélban” s felkiált:

„Le térdre ti latrok!” s kört zugva kerít

Rettenetes kardja.

S sok marezona büszke bojjárt leterít

A kópadozatra.

Híába, erőt vesz a tenger oláh

Végre is a dalján

S haj vérbe borulva hanyatlik alá

Az oszlopok alján.

Egyszerre távol zugó moraj hallatszott, sietve
jön a magyar király hős seregével; bosszút áll
a bojárokon, vértől piroslik a patak, és Demeter
püspököt is felkötik.

A Kisfaludytársaság e havi gyűlésének tár-
gyai közül kiemeljük még, hogy Csiky Gergely
4 Plantus féle vigjáték fordításáról Zichy Géza
és Györy Vilmos bírálók beküldték jelentéseiket
s a fordításokat mind a ketten teljes sikerültnak
mondják. A B e s s e n y e i emlék leleplezési ün-
nepélyén Berettyó Ujfaluban a társaságot Gyulai
Pál és Endrődi Sándor fogják képviselni s Gyu-
lai fog beszédet tartani Besseneyről. H e n s z e l-
m a n n I m r e veterán műtörténésziünk „Bevezetés
a műtörténelembe” című tanulmányából olvasott
fel egy részt, D e g r é Alajos pedig szabadság-
harczi emlékeiből mutatott be érdekes részleteket.

Felelős szerkesztő: **Wigand János.**

Főmunkatárs: **Dr. Fináczy Ernő.**

Kiadótulajdonosok:

Wigand János és a „Beck & Koszanicz” czég.

HIRDETÉSEK.

782 szám

P. 1883.

Árverési hirdetmény

Mely szerint közhírré tétetik, hogy a
titeli kincstári uradalom végrehajtható javára
Gardinoveze község végrehajtást szenvedő
tulajdonaként lefoglalt községi bika és kö-
vetelésekből álló ingóság 1883 évi Junius
hó 16-án d. e. 8 órakor Gardinoveze
községi házánál készpénz fizetése mellett
bíróilag el fog árvereztetni.

Kir. Járásbíróóság:

Titel. 1883. évi május hó 18-án

Szabó
járásbíró.